

СТАНОВИЩЕ

от проф. дн Антоанета Ангелова Анчева

за

присъждане на образователната и научна степен „Доктор“

научна област 8. Изкуства

професионално направление 8.2. Изобразително изкуство

Национална Художествена Академия

Дисертационен труд на тема

„ГРАНИЧНОСТ В ИНТЕРПРЕТАЦИИТЕ НА ТЕЛЕСНОТО В СЪВРЕМЕННОТО ИЗКУСТВО“

дисертант

Радослав Генчев Мъглов

Научен ръководител:

проф. д. изк. Свилен Стефанов

Докторантът Радослав Генчев Мъглов представя дисертационен труд на тема „Граничност в интерпретациите на телесното в съвременното изкуство“, състоящ се от текстуална част от 161 страници и библиография, включваща заглавия на кирилица и на латиница.

Авторефератът коректно отразява структурата и съдържанието на дисертацията.

Убедително може да се каже, че разглежданата тема е достойна за научно интерпретиране и в тази посока тя е напълно дисертабилна.

Дисертационният труд е структуриран с увод, след който като отделни текстове са дадени: Методология, Историко-философски контекст, преглед на философските изследвания за телесното,

феноменология, постхуманизъм, трансхуманизъм и Парадигми към телесното в изкуството. Следват три глави, „приноси и маркиране на посоки за следващо развитие“ и библиография.

В увода докторантът излага и обосновава предмета, целите и задачите, актуалността на изследването, теоретическата и практическата значимост на труда и установява обхвата на изследването. Очевиден е стремежът му да организира, подреди и степенува отделните части с оглед на решаването на поставените проблеми. Той пристъпва към изследването със съзнанието за изключителната широта, многопластовост и „динамичност“ на темата. Не случайно френският писател Жул дьо Гонкур в своя дневник отбелязва: „Човешкото тяло само изглежда неизменно. Обществото, цивилизацията работи върху неговата гола статуя“.

Както е известно, изображението на човешкото тяло през вековете минава през различни интерпретации – от търсене на идеалната схематична фигура с прецизна архитектуроника на структурите, съответстваща на определен математически израз, до превръщането му в обект на абстракция и деформация, дори до яростното му разчленяване и рефракция. От самостоятелна „естетическа стойност“ до дематериализация, отричане на „принципа за приемственост“ и този за „мимезиса“.

Правилно докторантът отбелязва някои философски, антропологични и онтологични изследвания и теории. И докато в основата на антропологията и онтологията в началото на XX век все още стои класическата идея за телесността на човека, по-късно тази представа е подложена на преразглеждане, което поставя редица онтологически, естетически и етически аспекти на преосмисляне по отношение на култура, философия и изкуство. Така през XX век

телесността получава смислова самостоятелност. Преразгледано е и обичайното противопоставяне между тяло и дух. Тялото вече се схваща като изразител на субекта, израз на смислово съдържание. Телесността е от важно значение за идентитета на субекта, самата тя е носител на субективност и самоидентитет. Учени като М. Мерло-Понти, Шелер, Хайдегер, Хусерл, Плеснер я анализират от различни аспекти – феноменологични, антропологични, социални, онтологични, културни и пр. От гледната точка на изкуството на миналото столетие тя получава нови ракурси, свързани със субективността и идентичността на субекта, с формирането на новото битие, което неминуемо води до разширяване на нейните изобразителните възможности и роли.

Дисертационният труд на Радослав Мъглов разглежда актуална и обществено значима тема като показва необходимата теоретична подготовка с познаване на проблематиката, както и добро боравене и систематизиране на материала, подходящи цитирания на автори, на примери, модели и т.н.

Изразявам своето съгласие с посочените от докторанта приноси. Той, както бе споменато, познава добре проблематиката, ориентира се в материала, добре борави с теоретичната основа и гради своите анализи и преценки.

Радослав Мъглов очертава една динамичната картина на художествените интерпретации на телесното и новите измерения, което то получава, търсейки връзка с промяната на идеала за красота, на ролята и функциите на художника, с комплицираните индивидуални и социални процеси в изкуството и пр. Намирам, също така, за съществен принос на труда проследяването на някои

артистични практики, информацията за които до този момент е ограничена.

Считам, че представеният за рецензиране дисертационен труд „Граничност в интерпретациите на телесното в съвременното изкуство“, като формулиран проблем и във всяка от главите си, показва приносен характер.

Като препоръки бих посочила да се прецизира текстовото оформление, както и отстраняване на пунктуационните и граматични грешки.

Оценката ми за дисертационния труд, автореферата и научните приноси е положителна и считам, че той отговаря на изискванията на ЗРАСРБ.

Като имам предвид всичко това, давам своята положителна оценка и убедено препоръчам на уважаемото Научно жури да присъди на Радослав Генчев Мъглов образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.2.Изобразителни изкуства, научна област 8. Изкуства.

15.12.2022 г.

проф. дн Антоанета Анчева